

Projekt rozporządzenia rządu Regionu Stołecznego Brukseli z dnia xx.xx.xxxx r. w sprawie brukselskiego kodeksu drogowego
Rząd Regionu Stołecznego Brukseli,
Uwzględniając specjalną ustawę z dnia 12 stycznia 1989 r. w sprawie instytucji brukselskich;
Uwzględniając specjalną ustawę z dnia 6 stycznia 2014 r. w sprawie szóstej reformy państwa;
Uwzględniając ustawę z dnia 16 marca 1968 r. o policji drogowej;
Uwzględniając dekret królewski z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie ogólnych przepisów regulujących ruch drogowy i użytkowanie dróg publicznych;
Uwzględniając obrady międzyresortowej konferencji w sprawie mobilności z dnia 28 maja 2023 r.;
Uwzględniając sprawozdanie z oceny równości szans, znane jako „test równości szans”, wymagane na mocy art. 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 4 października 2018 r. w sprawie wprowadzenia testu równości szans oraz art. 1 ust. 1 rozporządzenia z dnia 22 listopada 2018 r. wdrażającego niniejsze rozporządzenie, które rząd Regionu Stołecznego Brukseli przyjął do wiadomości w dniu 13 lipca 2023 r.;
Uwzględniając opinię Rady Stanu nr xxx wydaną w dniu XX.XX.XXXX r. na podstawie art. 84 § 1 ust. 1 pkt 1 ustawy o Radzie Stanu, skoordynowanej w dniu 12 stycznia 1973 r.,
na wniosek Minister ds. Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego,
po naradzie,
rozporządza, co następuje:
Rozdział 1 – Przepisy ogólne
Sekcja 1 – Definicje
Artykuł 1
§ 1 Dla celów niniejszego kodeksu określenie „federalny kodeks drogowy” oznacza: dekret królewski z dnia xx.xx.xxxx r. w sprawie kodeksu drogowego.
§ 2. Definicje zawarte w art. 2 federalnego kodeksu drogowego mają zastosowanie do niniejszego rozporządzenia.
Sekcja 2 – Zakres stosowania
Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie reguluje ruch na drogach publicznych i korzystanie z nich.

Pojazdy kolejowe korzystające z dróg nie są objęte zakresem niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 3 - Wykwalifikowani pracownicy

Artykuł 3

§ 1. Bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych innym funkcjonariuszom lub pracownikom policji sądowej oraz członkom ram operacyjnych policji lokalnej i federalnej, następujące osoby monitorują przestrzeganie niniejszego rozporządzenia i jego rozporządzeń wykonawczych:

- 1) funkcjonariusze przedsiębiorstw transportu publicznego wykonujący swoje obowiązki, z nakazem policji sądowej i wyłącznie w odniesieniu do art. 5 federalnego kodeksu drogowego i znaków C5 z dodatkowym znakiem symbolu P.29 załącznika 1 do federalnego kodeksu drogowego, F17 i art. 74, § 5, 21, 1°, b), 22, 1°, b), 60 i 77, § 8 federalnego kodeksu drogowego;
- 2) urzędnicy i funkcjonariusze mianowani przez rząd Regionu Stołecznego Brukseli w ramach wyłącznych kompetencji Regionu Stołecznego Brukseli, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 3) kapitanowie i zastępcy kapitanów portów oraz inspektorzy portowi, o których mowa w ustawie z dnia 5 maja 1936 r. ustalającej status kapitanów portów i urzędnika zarządzającego, zastępcy urzędnika zarządzającego lub urzędnika na poziomie A wyznaczonego w tym celu przez Radę Dyrektorów regionalnej spółki prawa publicznego portu w Brukseli, o której mowa w rozporządzeniu Regionu Stołecznego Brukseli z dnia 3 grudnia 1992 r. w sprawie eksploatacji i rozwoju kanału, portu, portu zewnętrznego i ich zabudowań w Regionie Stołecznym Brukseli, wyłącznie w ramach kontroli przeprowadzanych na drogach publicznych należących do obszaru portu, określonych w załącznikach 2 i 3, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Regionu Stołecznego Brukseli z dnia 27 maja 1993 r. przyjmującego specyfikacje, którym podlega port w Brukseli.

§ 2. Osoby, o których mowa w §1.2° i 3°, mogą w ramach wykonywania swoich obowiązków:

- 1) wydawać polecenia użytkownikom dróg;
- 2) gromadzić informacji i przeprowadzać kontrole poprzez przeprowadzanie wywiadów z ludźmi oraz konsultowanie dokumentów i innych mediów informacyjnych;
- 3) rozładowywać lub redystrybuować nadmiar ciężaru i/lub ładunki, które są zbyt wysokie, zbyt szerokie lub zbyt długie;
- 4) być wspierane przez policję;
- 5) wstrzymać wydawanie zezwoleń dla pociągów składających się z cięższych i dłuższych pociągów drogowych do czasu ustania naruszenia;
- 6) umieścić zacisk;
- 7) holować uszkodzony pojazd do zajezdni.

Sekcja 4 - Nakazy wydawane przez wykwalifikowanych funkcjonariuszy

Artykuł 4

§ 1. Użytkownicy muszą niezwłocznie stosować się do poleceń wykwalifikowanych funkcjonariuszy.

§ 2. Za nakazy uważa się w szczególności następujące:

- 1) ramię podniesione pionowo. Oznacza to, że wszyscy użytkownicy muszą się zatrzymać. Osoby znajdujące się już na skrzyżowaniu muszą je jak najszybciej opuścić;
- 2) ramię lub ramiona wyciągniętymi poziomo. Oznacza to, że użytkownicy nadjeżdżający z kierunku przecinającego się z kierunkiem wskazywanym przez wyciągnięte ramię (ramiona) muszą się zatrzymać;
- 3) poprzeczny ruch wahadłowy czerwonego światła. Oznacza to, że użytkownicy, w kierunku których skierowane jest światło, muszą się zatrzymać.

§ 3. Nakazy skierowane do poruszających się użytkowników mogą być wydawane wyłącznie przez personel noszący oficjalne identyfikatory.

Identyfikatory te muszą być rozpoznawalne zarówno w dzień, jak i w nocy.

§ 4. Każdy kierowca pojazdu nieruchomego lub zaparkowanego musi przestawić pojazd, gdy tylko zostanie o to poproszony przez wykwalifikowanego funkcjonariusza.

Jeśli kierowca odmawia lub jest nieobecny, wykwalifikowany funkcjonariusz może z urzędu przestawić pojazd. Działanie to odbywa się na ryzyko i koszt kierowcy oraz osób odpowiedzialnych cywilnie, chyba że kierowca jest nieobecny, a pojazd jest zaparkowany na stałe.

Opcja ta nie może, w tych samych okolicznościach, być wykonywana przez użytkownika bez interwencji wykwalifikowanego funkcjonariusza.

§ 5. Każdy użytkownik w wieku powyżej 15 roku życia jest zobowiązany do okazania dowodu tożsamości lub równoważnego dokumentu na żądanie wykwalifikowanego pracownika w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia.

Odstępstwa, zezwolenia i przepustki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu muszą być okazywane na żądanie przez wykwalifikowanego funkcjonariusza.

Sekcja 5 – Wskazania sygnalistów

Artykuł 5

§ 1. Użytkownicy są obowiązani niezwłocznie stosować się do wskazań sygnalistów.

§ 2. Sygnaliści mogą wydawać wskazania użytkownikom w celu zapewnienia bezpieczeństwa:

- 1) personel pracujący na drogach publicznych, przez nadzorców budowy;
- 2) pojazdy specjalne, konwojenci i koordynatorzy ruchu drogowego.

§ 3. Aby zapewnić płynny i bezpieczny przepływ ruchu, sygnaliści mogą podać następujące wskazania:

- 1) zatrzymanie ruchu;
- 2) przekierowanie ruchu inną trasą.

§ 4. Sygnaliści muszą:

- 1) nosić kamizelkę odblaskową z napisem „sygnalista” lub „signaalgever” z przodu i z tyłu kamizelki i być wyposażeni w tarczę reprezentującą sygnał C3 lub czerwone światło, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3 federalnego kodeksu drogowego;
- 2) nadzorcy budowy muszą mieć co najmniej 18 lat.

§ 5. Tam, gdzie ruch jest regulowany przez sygnalizację świetlną, na drogach samochodowych i na autostradach oraz na ich wjazdach i wyjazdach, nie mogą oni udzielać wskazówek.

Rozdział 2 – Ogólne zasady korzystania z dróg publicznych

Sekcja 1 Ogólne zasady postępowania wobec użytkowników

Artykuł 6

§ 1. Użytkownicy muszą zachowywać się na drogach publicznych w taki sposób, aby nie powodowały żadnych niedogodności lub zagrożenia dla innych użytkowników, w tym personelu odpowiedzialnego za utrzymanie dróg, służb bezpieczeństwa i pojazdów uprzywilejowanych.

§ 2. Zabrania się utrudniania ruchu lub stwarzania zagrożenia poprzez wyrzucanie, składowanie, porzucanie lub pozwalanie na spadanie na drogę publiczną jakichkolwiek przedmiotów, gruzu lub materii, lub poprzez rozprzestrzenianie dymu lub pary, lub poprzez tworzenie jakichkolwiek przeszkód.

§ 3. Użytkownicy są zobowiązani do podjęcia wszelkich działań w celu uniknięcia uszkodzenia drogi. Aby to zrobić, kierowcy muszą albo zmniejszyć prędkość lub zmniejszyć obciążenie pojazdu, albo skorzystać z innej drogi.

Sekcja 2 - Ograniczenia prędkości

Artykuł 7

Ograniczenia prędkości różnią się w zależności od rodzaju drogi.

§ 1. Poza obszarem zabudowanym prędkość jest ograniczona:

1) do 120 km/h na drogach publicznych podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu, pod warunkiem, że kierunki ruchu są oddzielone inaczej niż za pomocą znaków drogowych.

Jednakże prędkość pojazdów i pociągów drogowych o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony, autobusów i autokarów jest ograniczona do 90 km na godzinę.

Nadal obowiązują niższe ograniczenia prędkości nałożone przez znak C43 lub wynikające z art. 8.

2) do 70 km/h na innych drogach publicznych.

Niższe lub wyższe ograniczenia prędkości nałożone lub dozwolone przez znaki drogowe lub ograniczenia wynikające z art. 8 mają zastosowanie, gdy są niższe niż inne ograniczenia prędkości.

§ 2. W obszarach zabudowanych ograniczenie prędkości wynosi 30 km na godzinę.

Jednakże, na niektórych drogach publicznych, niższe lub wyższe ograniczenie prędkości może zostać nałożone lub dozwolone przez znaki drogowe.

Nadal obowiązują niższe ograniczenia prędkości wynikające z art. 8.

§ 3. Na drogach lub częściach dróg publicznych zarezerwowanych dla pojazdów rolniczych, pieszych, rowerzystów, jeźdźców konnych i kierowców motocykli oznaczonych znakami R9 i R11 obowiązuje ograniczenie prędkości do 30 km na godzinę.

§ 4. W strefach rowerowych oznaczonych znakami drogowymi R17 i R19 ograniczenie prędkości wynosi 30 km na godzinę.

§ 5. W strefach spotkań ograniczenie prędkości wynosi 20 km na godzinę.

§ 6. W strefach dla pieszych, na ulicach zarezerwowanych dla zabaw oraz na ulicach szkolnych, zgodnie z federalnym kodeksem drogowym, prędkość jest ograniczona do tempa pieszego.

Artykuł 8

Prędkość pojazdów jest, w zależności od typu pojazdu, ograniczona:

§ 1. do 70 km na godzinę dla autobusów i autokarów, z wyjątkiem dróg publicznych podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu, pod warunkiem, że kierunki ruchu są oddzielone inaczej niż znakami drogowymi. Jednak na innych drogach publicznych poza obszarami zabudowanymi, gdzie znaki drogowe dopuszczają na większą prędkość, ograniczenie prędkości wynosi 70 km/h;

§ 2 do 60 km na godzinę dla innych pojazdów i pociągów drogowych z oponami pneumatycznymi, których maksymalna dopuszczalna masa przekracza 7,5 tony, z wyjątkiem dróg publicznych podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu, pod warunkiem, że kierunki ruchu są oddzielone inaczej niż za pomocą znaków drogowych. Jednak na innych drogach publicznych poza obszarami zabudowanymi, gdzie znaki drogowe dopuszczają na większą prędkość, ograniczenie prędkości wynosi 60 km/h;

§ 3. do limitu określonego w przepisach technicznych dla pojazdów silnikowych lub w przypadku ich braku, do 40 km na godzinę w przypadku pojazdów z oponami półpneumatycznymi, elastycznymi lub sztywnymi oraz pojazdów, które ze względu na konstrukcję i pochodzenie nie są wyposażone w zawieszania;

§ 4. do 20 km na godzinę w przypadku zmotoryzowanych maszyn ruchomych;

§ 5. Prędkość następujących pojazdów lub pociągów drogowych, które w drodze odstępstwa od art. 40 § 1 federalnego kodeksu drogowego ciągną więcej niż jedną przyczepę i których pociąg drogowy nie przekracza 25 metrów długości, jest ograniczona do 25 km na godzinę:

- 1) pociągi drogowe służące do transportu wesołych miasteczek, w tym przyczepy;
- 2) pociągi drogowe użytkowane przez wykonawców robót budowlanych i poruszających się pomiędzy ich zajezdnią a miejscem budowy lub z jednego miejsca do drugiego;
- 3) pociągi pojazdów rolniczych poruszające się w promieniu 25 km od gospodarstwa;
- 4) miniaturowe pociągi turystyczne, pod warunkiem, że taki transport jest zatwierdzony przez władze miejskie jako „rozrywka publiczna” i że jest zgodny z przepisami zezwolenia miejskiego;
- 5) pociągi z materiałami reklamowymi;
- 6) pociągi pojazdów folklorystycznych;
- 7) pojazdy policji lub sił zbrojnych;
- 8) pojazd ciągnący dłuższy i cięższy pociąg drogowy, poruszający się na warunkach określonych przez ministra właściwego ds. robót publicznych;
- 9) pojazdy serwisowe przeznaczone do monitorowania, kontroli i konserwacji drogi.

§ 6. Prędkość pojazdów korzystających z prowizorycznego lub dodatkowego zaczepu zgodnie z art. 40 § 4 federalnego kodeksu drogowego jest ograniczona do 25 km/h.

Sekcja 3 – zakaz wyprzedzania

Artykuł 9

Kierowcy dłuższych i cięższych pociągów drogowych, podróżujący w warunkach określonych przez właściwe organy ds. infrastruktury, nie mogą poza autostradami wyprzedzać z lewej strony.

Sekcja 4 – Ruch na autostradach i drogach dla kierowców

Artykuł 10

§ 1. Sprzedaż lub oferowanie do sprzedaży jakichkolwiek przedmiotów na autostradach i drogach dla kierowców jest zabronione, chyba że zezwolił na to minister właściwy do spraw zarządzania autostradami lub jego delegat.

§ 2 Minister właściwy do spraw autostrad i dróg dla kierowców lub jego delegat może podjąć wszelkie środki tymczasowe w celu uregulowania ruchu drogowego w określonym punkcie autostrady, ze względu na szczególne okoliczności.

§ 3. Minister właściwy do spraw autostrad lub jego delegat może, na określonych przez siebie warunkach, zezwolić pojazdom wojskowym poruszającym się w konwoju i ładunkom specjalnym na dostęp do autostrad i poruszanie się z prędkością nie mniejszą niż 70 km na godzinę.

§ 4. W zakresie uzasadnionym wymogami usługi lub ich misji, przepisy dotyczące wjazdu i ruchu drogowego na autostradach i drogach dla kierowców określone w art. 24 i 25 federalnego kodeksu drogowego nie mają zastosowania:

- 1) urzędnikom i funkcjonariuszy, którym powierzono misję policyjną, nadzorczą lub administracyjną na autostradzie lub drodze, a także kierowców sprzętu administracyjnego;
- 2) wykonawców, koncesjonariuszy i koncesjonariuszy, członków ich personelu oraz kierowców sprzętu należącego do wyżej wymienionych osób, upoważnionych przez ministra właściwego do spraw autostrad i dróg samochodowych lub osobę przez niego upoważnioną.

Rozdział 3 – Parkowanie

Sekcja 1. — Parkowanie na czas określony

Artykuł 11

§ 1. Model tarczy parkingowej określa minister ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Tarczę parkingową zgodną ze wzorem określonym przez właściwy organ kraju, w którym pojazd, w którym tarcza jest zamontowana, jest zarejestrowany, traktuje się w taki sam sposób jak tarczę parkingową, o której mowa powyżej.

§ 2. W razie potrzeby tarcza lub karta parkingowa musi być umieszczona w widoczny i czytelny sposób po wewnętrznej stronie przedniej szyby lub w przypadku jej braku, z przodu pojazdu silnikowego, motoroweru czterokołowego, motocykla trzykołowego lub czterokołowca, zgodnie z instrukcjami na karcie.

O ile na znakach nie wskazano specjalnych warunków, z tarczy należy korzystać w godzinach od 9:00 do 18:00, z wyjątkiem niedziel i świąt państwowych, przez maksymalnie dwie godziny.

§ 3. Tarcza parkingowa jest również używana w następujących przypadkach:

- 1) do parkowania pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie powyżej 7,5 tony na drogach publicznych na obszarach zabudowanych; maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 8 kolejnych godzin, chyba że przepisy lokalne stanowią inaczej;
- 2) parkowania pojazdów na drogach publicznych w celach reklamowych maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 3 kolejnych godzin;
- 3) parkowanie nienadających się do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i przyczep na drogach publicznych; maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 24 kolejnych godzin.

§ 4. Kierowca ustawia strzałkę na tarczy parkingowej na linii następującej po linii oznaczającej moment przyjazdu.

Zabronione jest umieszczanie niedokładnych informacji na tarczy. Informacje na tarczy nie mogą być zmieniane, dopóki pojazd nie opuści miejsca parkingowego.

Pojazd silnikowy musi opuścić miejsce parkingowe nie później niż po upływie dozwolonego okresu parkowania.

Sekcja 2 - Parkowanie płatne

Artykuł 12

§ 1. Na miejscach parkingowych wyposażonych w parkometry lub rejestratory czasu, lub w miejscu parkingowym wyposażonym w stację ładowania pojazdów elektrycznych, parkowanie podlega warunkom określonym na tych urządzeniach.

§ 2. W przypadku awarii najbliższego parkometru lub rejestratory czasu, tarcza parkingowa jest używana zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Płatne parkowanie może również podlegać innym zasadom i warunkom, o których zainteresowani zostaną poinformowani na miejscu.

§ 4. Gdy jest to wymagane, karta parkingowa jest umieszczana, zgodnie z instrukcjami na karcie, po wewnętrznej stronie przedniej szyby lub w przypadku jej braku, z przodu pojazdu silnikowego, w dobrze widocznym i czytelnym miejscu.

Sekcja 3 - Miejsca parkingowe zarezerwowane dla posiadaczy karty rezydenta lub karty współdzielonego pojazdu.

Artykuł 13

Miejsca parkingowe oznaczone symbolem E9 i uzupełnione dodatkowym znakiem oznaczonym „z wyjątkiem mieszkańców” lub „z wyjątkiem pojazdów współdzielonych” zgodnie z art. 68 § 1.2° i załącznikiem 1 symbol P35 federalnego kodeksu drogowego są zarezerwowane dla pojazdów, na których karta rezydenta lub karta parkingowa pojazdu współdzielonego jest umieszczona w sposób widoczny i czytelny po wewnętrznej stronie przedniej szyby lub jeśli nie ma przedniej szyby, z przodu pojazdu.

Sekcja 4 - Kontrola elektroniczna

Artykuł 14

Gmina lub agencja parkingowa może zastąpić korzystanie z karty parkingowej elektronicznym systemem kontroli opartym na numerze rejestracyjnym pojazdu. W takim przypadku kontrola specjalnych przepisów dotyczących parkowania na czas określony lub zastrzeżonych miejsc parkingowych odbywa się na podstawie tablicy rejestracyjnej pojazdu, a karta nie musi być umieszczana na przedniej szybie.

Sekcja 5 - Zastosowanie zacisku

Artykuł 15

W przypadku naruszenia postanowień art. 11-14 niniejszego rozporządzenia można użyć zacisku przeznaczonego do unieruchomienia pojazdu.

Rozdział 4 - Ładowanie

Sekcja 1 - Ładowanie pojazdów

Podsekcja 1 — Przepisy ogólne

Artykuł 16

§ 1. Ładunek pojazdu jest rozmieszczony w taki sposób, że w normalnych warunkach drogowych nie może:

- 1) ograniczać widoczności kierowcy;
- 2) stanowić zagrożenia dla kierowcy, przewożonych osób i innych użytkowników dróg,
- 3) spowodować uszkodzenia drogi publicznej, jej infrastruktury, obiektach na niej zbudowanych lub własności publicznej lub prywatnej,
- 4) ciągnąć się lub upaść na drogę publiczną,
- 5) zagrażać stabilności pojazdu,
- 6) zasłaniać światła, światła odbłaskowych i numeru rejestracyjnego.

Przepisy te nie mają zastosowania do pojazdów służb zimowych, gdy jest to uzasadnione charakterem ich misji.

§ 2. Jeżeli ładunek składa się ze zboża, lnu, słomy lub paszy, luzem lub w belach, musi być przykryty plandeką lub siatką. Jednakże przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli taki transport odbywa się w promieniu 25 km od punktu załadunku i pod warunkiem, że nie odbywa się on na autostradzie.

§ 3. Jeżeli ładunek składa się z długich części, muszą być one mocno przymocowane do siebie nawzajem i do pojazdu, tak aby nie wychylały się poza skrajny boczny obrys pojazdu.

§ 4. Akcesoria używane do mocowania lub ochrony ładunku muszą być w dobrym stanie i być prawidłowo używane.
Wszelkie elementy otaczające ładunek, takie jak łańcuch, plandeka, siatka itp., muszą być szczelne.

§ 5. Kierowca pojazdu podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby hałas powodowany przez ładunek i akcesoria używane do zabezpieczenia lub ochrony ładunku nie przeszkadzały kierowcy, nie były uciążliwe dla osób postronnych ani nie płoszyły zwierząt.

§ 6. Jeżeli wyjątkowo drzwi boczne lub tylne muszą pozostać otwarte, należy je zabezpieczyć tak, aby nie wystawały poza skrajny boczny obrys pojazdu.

Podsekcja 2 – Wymiary

§ 17.

§ 1. Szerokość załadowanego pojazdu, mierzona z uwzględnieniem wszystkich wystających elementów, nie może przekraczać następujących wartości granicznych:

- 1) pojazd silnikowy, pojazd ciągnięty przez zwierzęta lub jego przyczepa: 2,55 metra lub 2,6 metra, jeżeli pojazd ma szerokość 2,6 metra, zgodnie z dekretem królewskim z dnia 15 marca 1968 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące warunków technicznych, jakie muszą spełniać pojazdy silnikowe, ich przyczepy, ich części i akcesoria bezpieczeństwa; Jednakże:
 - a) jeśli ładunek składa się ze zboża, lnu, słomy lub paszy luzem, z wyłączeniem sprasowanych bel, szerokość załadowanego pojazdu może wynosić do 2,75 m;
 - b) jeśli ładunek składa się z powyższych elementów i jest przewożony w promieniu 25 km od punktu załadunku lub w promieniu 25 km od granicy belgijskiej, szerokość załadowanego pojazdu może wynosić do 3 m;
- 2) w przypadkach przewidzianych w lit. a) i b) powyżej, żaden sztywny wspornik nie może być umieszczony w taki sposób, aby jakkolwiek jego część znajdowała się w odległości większej niż 1,25 metra od wzdłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu
- 3) postanowienia art. 17.1.1 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do pojazdów służb zimowych, jeżeli jest to uzasadnione charakterem ich misji;
- 4) motorower trój- lub czterokołowy, pojazd trójkołowy lub czterokołowy z silnikiem lub bez silnika lub jego przyczepy: szerokość ładunku nie może przekraczać szerokości niezaładowanego pojazdu o więcej niż 0,30 m, z absolutnym maksimum wynoszącym 2,50 m;
- 5) wózek ręczny: 2,50 m;
- 6) rower, dwukołowy motorower lub jego przyczepa: 1,00 m;
- 7) motocykl bez wózka bocznego lub przyczepy: 1,25 m;
- 8) motocykl z wózkiem bocznym: szerokość ładunku nie może przekraczać szerokości niezaładowanego pojazdu o więcej niż 0,30 metra.

§ 2. W żadnym wypadku ładunek nie może wystawać poza koniec pojazdu z przodu lub w przypadku pojazdu ciągniętego przez zwierzęta, poza główkę sprzęgu.

Ładunek zespołów pojazdów wykorzystywanych wyłącznie do przewozu pojazdów silnikowych może jednak wystawać do przodu maksymalnie o 0,50 m.

§ 3. Ładunek rowerów, motorowerów, motocykli, trójkołowców i czterokołowców z silnikiem lub bez oraz ich przyczep nie może wystawać więcej niż 0,50 m poza tylny koniec pojazdu lub przyczepy. Przyczepy przymocowane do rowerów bez silników nie mogą przekraczać całkowitej długości 2,50 m, łącznie z ładunkiem.

§ 4. Ładunek innych pojazdów nie może wystawać więcej niż 1 metr poza tylny koniec pojazdu.

Jednakże przekroczenie może wynosić do:

- 1) 3 m, jeżeli jeden z tych pojazdów jest załadowany niepodzielnymi częściami o dużej długości,
- 2) 1,50 m, dla ładunków zespołów pojazdów używanych wyłącznie do przewozu pojazdów silnikowych,

Przepisy te nie mają zastosowania do pojazdów służb zimowych, gdy jest to uzasadnione charakterem ich misji.

§ 5. Wysokość załadowanego pojazdu nie może przekraczać 4 m.

Długość jednośladu bez silnika nie może przekraczać 2,50 m, łącznie z ładunkiem.

§ 6. Ładunek poruszającej się maszyny nie może przekraczać 0,50 m z przodu i z tyłu oraz 0,30 m z obu stron.

Wysokość załadowanej maszyny ruchomej nie może przekraczać 2,50 m.

Podsekcja 3 – Sygnalizacja

§ 18.

§ 1. Jeżeli oświetlenie pojazdu nie jest wymagane, ładunek sięgający poza tylną krawędź pojazdu o więcej niż 1 metr musi być oznaczony kwadratowym znakiem przymocowanym do najdalej wysuniętego punktu ładunku, tak aby znak ten stałe znajdował się w płaszczyźnie pionowej prostopadłej do środkowej płaszczyzny wzdłużnej pojazdu. Znak ten ma kształt kwadratu o boku 0,50 m i jest pomalowany w naprzemienne czerwone i białe pasy. Przekątna kwadratu jest czerwona, a każdy czerwony lub biały pasek ma szerokość około 75 mm. Na czerwonych paskach musi znajdować się materiał odblaskowy.

§ 2. W przypadku gdy wymagane jest oświetlenie pojazdu, ładunki, które wykraczają o więcej niż 1 metr poza tylną część pojazdu, muszą być oznaczone znakiem opisanym powyżej, uzupełnionym czerwonym światłem tylnym skierowanym do tyłu i pomarańczowym światłem odblaskowym z każdej strony bocznej.

Najwyższy punkt powierzchni oświetlającej lub odbijającej środków używanych do wskazywania końca ładunku nie może znajdować się wyżej niż 1,60 m nad ziemią.

Najniższy punkt nie może być niżej niż 0,40 m nad ziemią.

Ponadto:

- 1) w przypadku pojazdu, który musi być wyposażony w boczne światła odblaskowe zgodnie z przepisami technicznymi pojazdów silnikowych, jedno lub więcej dodatkowych pomarańczowych bocznych światel odblaskowych musi być umieszczonych na ładunku, gdy odległość między zewnętrzną krawędzią światła odblaskowego wskazującego największe wysunięcie ładunku a zewnętrzną krawędzią najbardziej wysuniętego do tyłu światła odblaskowego pojazdu jest większa niż 3 m i w żadnym przypadku odległość między krawędziami zewnętrznymi dwóch kolejnych światel odblaskowych przekracza 3 m;
- 2) w przypadku pojazdu, który nie musi być wyposażony w boczne światła odblaskowe zgodnie z przepisami technicznymi pojazdów silnikowych, na ładunku można umieścić jedno lub więcej pomarańczowych bocznych światel odblaskowych;
- 3) ładunki wystające bocznie poza zewnętrzną skrajnię pojazdu tak, że ich boczny kraniec znajduje się w odległości większej niż 0,40 m od zewnętrznej krawędzi powierzchni świetlnej światła pozycyjnego, muszą, w przypadku gdy wymagane jest oświetlenie pojazdu, być oznaczone światłami obrysowymi i światłami odblaskowymi.

Światła i odblaski widoczne z przodu muszą być białe, a te widoczne z tyłu muszą być czerwone.

Powierzchnia świetlna lub odblaskowa tych światel i światel odblaskowych musi być mniejsza niż 0,40 m od najbardziej wysuniętej części ładunku.

Sekcja 2 - Transport specjalny

Artykuł 19

§ 1. Zezwolenie określa środki, które należy podjąć, aby zapobiec wszelkim szkodom na drodze publicznej, jej wyposażeniu, konstrukcjach na niej zbudowanych i sąsiednich nieruchomościach.

§ 2. Minister właściwy ds. robót publicznych lub jego delegat może przed wydaniem zezwolenia, zażądać złożenia zabezpieczenia. Korzystanie z upoważnienia oznacza, że użytkownik zobowiązuje się do pokrycia wszelkich szkód lub kosztów, które mogą wynikać z transportu.

Sekcja 3 - Pociągi drogowe

Artykuł 20

Artykuł 40 ust. 1 federalnego kodeksu drogowego nie ma zastosowania do pociągów pojazdów wymienionych poniżej, pod warunkiem, że nie poruszają się one z prędkością większą niż 25 km na godzinę:

- 1) pojazd ciągnący dłuższy i cięższy pociąg drogowy, poruszający się na warunkach określonych przez ministra właściwego ds. robót publicznych;
- 2) pojazdy serwisowe przeznaczone do monitorowania, kontroli i konserwacji drogi.

Całkowita długość tych pociągów nie może przekraczać 25 metrów.

Odcinek 4 - Ładunek upuszczony na drodze publicznej

§ 21.

§ 1. W przypadku, gdy całość lub część ładunku spadnie na drogę publiczną i nie może być natychmiast usunięta, kierowca podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa i płynności ruchu oraz zasygnalizowania przeszkody w sposób określony poniżej, bez narażania siebie na niebezpieczeństwo:

- 1) w miarę możliwości włącza wszystkie kierunkowskazy jednocześnie. Ponadto kierowca może użyć innych środków sygnalizacji, w szczególności poprzez umieszczenie przenośnego migającego pomarańczowego światła;
- 2) jeżeli niemożliwe jest uruchomienie wszystkich kierunkowskazów, trójkąt ostrzegawczy umieszcza się w dobrze widocznym miejscu w kierunku ruchu, dla którego spadający ładunek stanowi zagrożenie.

§ 2. Trójkąt ostrzegawczy umieszcza się w pozycji pionowej w odległości od pojazdu w przybliżeniu: 1) 100 m na drogach publicznych podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu, pod warunkiem, że kierunki ruchu są oddzielone inaczej niż znakami drogowymi; 2) 30 m na innych drogach publicznych. W przypadku, gdy nie można zachować tych odległości, trójkąt zagrożenia można umieścić w mniejszej odległości i ewentualnie na wysokości spadającego ładunku.
§ 3. Na autostradach, drogach samochodowych i w tunelach kierowca pojazdu, który stracił ładunek i jest zaparkowany w miejscu, w którym zatrzymywanie się lub parkowanie jest zabronione, musi nosić odblaskową kamizelkę bezpieczeństwa podczas opuszczania pojazdu.
§ 4. Jeżeli kierowca jest nieobecny, odmawia lub nie jest w stanie postępować zgodnie z instrukcjami wykwalifikowanych funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, wykwalifikowany funkcjonariusz może automatycznie zorganizować przemieszczenie jego ładunku. Na drogach samochodowych i autostradach wykwalifikowany pracownik z urzędu przemieszcza pojazd i jego ładunek. Podróż odbywa się na ryzyko i koszt kierowcy i osób odpowiedzialnych cywilnie.
Sekcja 5 - Pojazdy sprzężone
Artykuł 22 Jeżeli długość ładunku w zaprzęgu przekracza 12 metrów, osoba obsługująca musi podążać za ładunkiem pieszo.
Sekcja 6 - Wózki ręczne
Artykuł 23 Jeżeli wózek ręczny lub jego ładunek nie zapewnia kierowcy wystarczającej widoczności do przodu, kierowca ciągnie pojazd.
Sekcja 7 - Ruch na obszarach portowych
Artykuł 24 Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie mogą być stosowane ani modyfikowane w odniesieniu do ruchu między nabrzeżami do wsiadania i wysiadania, składami, szopami i magazynami ustanowionymi na obszarach portowych.
Sekcja 8 - Postanowienia odrębne

Article 25.

§ 1. W przypadku naruszenia postanowień art. 16, 17 i 18 niniejszego rozporządzenia kierowca jest zobowiązany do rozładowania, odczepienia lub zaparkowania pojazdu w najbliższej miejscowości, pod rygorem zatrzymania pojazdu.

To samo ma zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów technicznych dotyczących pojazdów silnikowych dotyczących maksymalnej dopuszczalnej masy i całkowitej masy pojazdów.

§ 2. W zakresie uzasadnionym wymogami służby lub jej misji, zasady wjazdu i ruchu na autostradach określone w art. 24 federalnego kodeksu drogowego nie mają zastosowania do:

- 1) urzędnikom i funkcjonariuszom odpowiedzialnym za pilnowanie porządku, nadzór lub administrację na autostradzie, a także kierowcom sprzętu administracyjnego;
- 2) wykonawcom, licencjobiorcom i koncesjonariuszom, członkom ich personelu oraz kierowcom sprzętu należącego do wyżej wymienionych osób, upoważnionym przez ministra ds. zarządzania autostradami lub osobę przez niego upoważnioną.

§ 3. Art. 9 § 2, art. 10 § 1, art. 21, 22 i 40 federalnego kodeksu drogowego oraz art. 7, 11, 12, 17 i 20 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do pojazdów administracyjnych przypisanych do nadzoru, kontroli i utrzymania drogi, jeżeli nie da się ich pogodzić z charakterem lub tymczasowym lub trwałym przeniesieniem pojazdu.

§ 4. Pasy ruchu dla autobusów mogą być wykorzystywane przez pojazdy rządowe wyznaczone do nadzoru, kontroli i utrzymania sieci drogowej tylko wtedy, gdy jest to uzasadnione charakterem misji.

Rozdział 5 - Wymagania techniczne dotyczące pojazdów silnikowych i ich przyczep

Sekcja 1 - Podzespoły silnika, hałas i dym

Artykuł 26

Pojazdy silnikowe muszą być utrzymywane, konserwowane i prowadzone w taki sposób, aby nie wpływały niekorzystnie na bezpieczeństwo ruchu lub niedogodności dla innych użytkowników dróg. W tym celu zabrania się:

- 1) rozprzestrzeniania oleju lub materiałów łatwopalnych w nienormalny sposób na drogach publicznych;
- 2) przeszkadzania publiczności lub straszenia zwierząt hałasem; w żadnym wypadku poziom hałasu nie może przekraczać wartości granicznych określonych w przepisach technicznych dla pojazdów silnikowych lub motorowerów i motocykli;
- 3) wytwarzać, poza ulotnymi emisjami dymu spowodowanymi w szczególności podczas uruchamiania silnika lub zmiany biegów pojazdu, emisje dymu przekraczające limity określone w przepisach technicznych dla pojazdów silnikowych;
- 4) emitować gazy zanieczyszczające, które przekraczają wartości graniczne określone w przepisach technicznych pojazdów silnikowych.

Sekcja 2 - Opony

Artykuł 27

Opony kół muszą mieć powierzchnię toczną bez wgniecień lub wystających elementów, które mogłyby uszkodzić drogę publiczną.

Rozdział 6 – Przepisy końcowe

Artykuł 28

Uchyla się dekret królewski z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie ogólnych przepisów regulujących ruch drogowy i korzystanie z dróg publicznych.

Artykuł 29

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu 18 miesięcy rozpoczynającego się następnego dnia po jego opublikowaniu w belgijskim dzienniku urzędowym (Moniteur belge).

Artykuł 30

Za wykonanie niniejszego rozporządzenia odpowiada Minister Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego.

Bruksela, dnia xxx r.

W imieniu Rządu Regionu Stołecznego Brukseli

Premier rządu

Regionu Stołecznego Brukseli,

Rudi VERVOORT

Minister Rządu Regionu Stołecznego Brukseli, odpowiedzialny za mobilność, roboty publiczne
i bezpieczeństwo ruchu drogowego,

Elke VAN DEN BRANDT